بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سایت اینترنتی گلزارنور

http://golzarenoor.ir

دعای مشلول

دعای موسوم به دعای «الشاب المأخوذ بذنبه» [یعنی: جوانی که به سبب گناهش گرفتار کیفر حق شده بود].

این دعا از کتاب‌های کفعمی و «مهج الدعوات» روایت‌شده، و دعایی است که آن را امیرالمؤمنین(علیه‌السلام) به جوانی که به خاطر گناه و ستم در حقّ پدرش شَل شده بود آموزش داد.

امام حسین علیه السلام نقل می‌کند که شبی به همراه پدرم مشغول طواف خانه خدا بودم که صدای ناله جوانی را شنیدیم. پدرم مرا به دنبال صاحب صدا فرستاد. جوان خوش‌سیمایی را مشغول دعا و ناله یافته و او را نزد امام بردم. او ماجرای خود را اینگونه بیان کرد:

جوان خوشگذرانی بودم و پدرم از این موضوع سخت ناراحت بود. یک‌بار بدون اجازه پول‌های پدرم را برداشته و او را کتک زدم، او دل‌شکسته شده و در سفر خود به مکه مرا نفرین کرد. در همان هنگام دست من شَل شد و از آن تاریخ چند سال با آه و ناله از پدر عذر تقصیر می‌خواستم تا راضی شد امسال دوباره به مکه بیاید و شفای مرا از خدا بخواهد ولی در راه از دنیا رفت و من تنها به مکه آمدم.

امام علی علیه السلام به جوان بشارت داد که زمان شفا یافتنش رسیده است و این دعا را که از پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله آموخته بود به او یاد داد و شرایطی را برای برآورده شدن حاجتش بیان کرد.

جوان این دعا را خواند و حضرت رسول(صلی‌الله‌علیه‌وآله) را در خواب دید که دست مبارکش را بر اندام او کشیده و فرمود: بر اسم اعظم خدا محافظت کن که کار تو به خیر خواهد بود، پس بیدار شد درحالی‌که سالم شده بود.

بخش اعظم این دعا شامل اسماء حُسنای خداوند است و تکیه اصلی این دعا، مناجات با خدا و توسل به او از طریق اسما و صفاتش می باشد. در پایان با قسم دادن حق تعالی به برخی نامهایش و ذکر آیاتی از قرآن، حاجات شخص از او درخواست می شود و با صلوات بر محمد و آل محمد دعا به پایان می رسد. امام علی علیه السلام فرمود در این دعا اسم اعظم وجود دارد و در روایت بیان شده که نباید این دعا را بدون وضو خواند.

متن دعای مشلول با ترجمه

و آن دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالإِكْرامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ لَاإِلٰهَ إِلّا أَنْتَ، يَا هُوَ يَا مَنْ لَايَعْلَمُ ما هُوَ، وَلَا كَيْفَ هُوَ، وَلَا أَيْنَ هُوَ، وَلَا حَيْثُ هُوَ إِلّا هُوَ، يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ، يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ، يا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ، يَا سَلامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ، يَا عَزِيزُ يَا جَبّارُ يَا مُتَكَبِّرُ، يَا خالِقُ يَا بارِئُ يَا مُصَوِّرُ، يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ، يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ، يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ، يَا وَدُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ؛

خدایا! از تو خواستارم به نامت، به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است، ای دارای بزرگی و رأفت و محبت، ای زنده‌ای همیشه پاینده، ای زنده، معبودی جز تو نیست، ای او، ای آن‌که کسی نمی‌داند او چیست و نمی‌داند او چگونه است و نمی‌داند کجاست و نمی‌داند در کدام سو است، ای دارای فرمانروایی و پادشاهی، ای دارای توانمندی و قدرت مطلق، ای فرمانروا، ای منزّه از هر عیب، ای سلام، ای ایمنی‌بخش، ای نگهبان، ای توانمند، ای دارنده قهر، ای بزرگ‌منش، ای آفریننده، ای پدیدآورنده، ای صورتگر، ای سودبخش، ای تدبیر کننده، ای محکم کار، ای آغازگر، ای برگشت دهنده، ای نابودکننده ستمگران، ای دوست نیکان، ای ستوده، ای پرستیده شده؛

يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ، يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ، يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ، يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ، يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَاكَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعانُ، يَاجَلِيلُ يَا

جَمِيلُ، يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ، يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ، يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ، يَا هادِی يَا بادِی، يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ، يَا ظاهِرُ يَا باطِنُ، يَا قائِمُ يَا دائِمُ، يَا عالِمُ يَا حاكِمُ، يَا قاضِی يَا عادِلُ، يَا فاصِلُ يَا واصِلُ، يَا طاهِرُ يَا مُطَهِّرُ، يَا قادِرُ يَا مُقْتَدِرُ، يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ، يَا واحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ،

ای دور از هر چیز، ای نزدیک به هر چیز، ای اجابت‌کننده، ای دیدبان، ای حسابرس، ای نوآفرین، ای بلندمرتبه، ای ارجمند، ای شنوا، ای دانا، ای بردبار، ای بزرگوار، ای فرزانه، ای دیرینه، ای والا، ای بزرگ، ای پرمهر، ای بسیار احسان کننده، ای پاداش دهنده، ای یاری کننده، ای بزرگوار، ای زیبا، ای کارگزار، ای کفایت‌کننده، ای بخشنده لغزش، ای رساننده نعمت، ای شریف، ای رهنما، ای هدایت‌گر، ای آغازگر، ای اوّل، ای آخر، ای آشکار، ای پنهان، ای استوار، ای پایدار، ای آگاه، ای حکمران، ای داور، ای دادگر، ای جداکننده، ای پیونددهنده، ای پاک، ای پاک کننده، ای توانا، ای نیرومند، ای بزرگ، ای بزرگ‌منش، ای یگانه، ای یکتا، ای نهایت درخواست کنندگان،

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صاحِبَةٌ وَلَا كانَ مَعَهُ وَزِيرٌ؛ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيراً، وَلَا احْتاجَ إِلىٰ ظَهِيرٍ، وَلَا كانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ لَاإِلٰهَ إِلّا أَنْتَ، فَتَعالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً، يَا عَلِيُّ يَا شامِخُ يَا باذِخُ، يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتاحُ، يَامُفَرِّجُ يَاناصِرُ يَامُنْتَصِرُ يَامُدْرِكُ يَامُهْلِكُ يَامُنْتَقِمُ، يَاباعِثُ يَاوارِثُ، يَاطالِبُ يَاغالِبُ، يَامَنْ لَايَفُوتُهُ هارِبٌ، يَاتَوَّابُ يَاأَوَّابُ يَاوَهَّابُ، يَامُسَبِّبَ الْأَسْبابِ، يَامُفَتِّحَ الْأَبْوابِ، يَامَنْ حَيْثُ ما دُعِیَ أَجابَ، يَاطَهُورُ يَاشَكُورُ، يَاعَفُوُّ يَاغَفُورُ، يَانُورَ النُّورِ، يَامُدَبِّرَ الْأُمُورِ؛

ای آن‌که نزاده و زاده نشده و همتایی ندارد و همسری برایش نباشد و وزیری با او نبوده؛ و برای خود مشاوری نگرفته و به پشتیبانی نیازمند نگشته و با او جز او معبودی نبوده است، نیست معبودی جز تو، تو برتری از آنچه که ستمکاران گویند، آری بسیار برتری، ای والا، ای بلندمرتبه، ای عطابخش، ای گشایشگر، ای بخشایشگر، ای فرح‌بخش دل‌ها، ای غم‌زدا، ای یاری‌رسان، ای پیروز، ای دریابنده، ای نابودکننده، ای انتقام گیرنده، ای برانگیزنده، ای وارث، ای خواهان، ای چیره، ای که گریزنده‌ای از دستش نگریزد، ای بسیار توبه‌پذیر، ای بسیار بازگشت کننده به بندگان، ای بسیار بخشنده، ای فراهم آورنده سبب‌ها، ای گشاینده درها، ای آن‌که هرگاه و هرجا خوانده شود اجابت نماید، ای پاک کننده، ای قدردان صالحان، ای با گذشت، ای آمرزنده، ای روشنایی نور، ای مدبّر امور؛

يَالَطِيفُ يَاخَبِيرُ، يَامُجِيرُ يَامُنِيرُ، يَابَصِيرُ يَاظَهِيرُ يَاكَبِيرُ، يَاوِتْرُ يَافَرْدُ، يَاأَبَدُ يَاسَنَدُ يَاصَمَدُ، يَاكافِی يَاشافِی، يَاوافِی يَامُعافِی، يَامُحْسِنُ يَامُجْمِلُ، يَامُنْعِمُ يَامُفْضِلُ، يَامُتَكَرِّمُ يَامُتَفَرِّدُ، يَامَنْ

عَلا فَقَهَرَ، يَامَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ، يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ، يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ، يَا مَنْ عُصِىَ فَغَفَرَ، يَا مَنْ لاَتَحْوِيهِ الْفِكَرُ، وَلَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ، وَلَا يَخْفىٰ عَلَيْهِ أَثَرٌ، يَا رازِقَ الْبَشَرِ، يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ؛

ای مهربان، ای آگاه، ای پناه‌دهنده، ای روشنی‌بخش، ای بینا، ای مددرسان، ای بزرگ، ای یکتا، ای یگانه، ای پاینده، ای تکیه‌گاه، ای بی‌نیاز، ای کفایت کننده، ای شفابخش، ای وفا کننده، ای سلامت‌بخش، ای نیکوکار، ای زیبایی‌بخش، ای نعمت افزا، ای فزون‌بخش، ای گرامی، ای بی‌همتا، ای آنکه بلندی گرفت و چیره گشت، ای آنکه در فرمانروایی‌اش توانا شد، ای آنکه پنهان شد و آگاه گشت، ای آنکه پرستیده شد و پذیرفت، ای آنکه نافرمانی شد و آمرزید، ای آنکه اندیشه نگنجایدش و دیده‌ای او را درنیابد و اثری بر او پوشیده نماند، ای روزی‌دهنده بشر، ای اندازه‌گیر هر اندازه؛

يَا عالِيَ الْمَكانِ، يَا شَدِيدَ الْأَرْكانِ، يَا مُبَدِّلَ الزَّمانِ، يَا قابِلَ الْقُرْبانِ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسانِ، يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطانِ، يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ، يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِى شَأْنٍ، يَا مَنْ لَايَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ، يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكانٍ، يَا سامِعَ الْأَصْواتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَواتِ، يَا مُنْجِحَ الطَّلِباتِ، يَا قاضِىَ الْحاجاتِ، يَا مُنْزِلَ الْبَرَكاتِ، يَا راحِمَ الْعَبَراتِ، يَا مُقِيلَ الْعَثَراتِ، يَا كاشِفَ الْكُرُباتِ، يَا وَلِىَّ الْحَسَناتِ، يَا رافِعَ الدَّرَجاتِ؛

ای والا جاه، ای استوار پایه، ای گرداننده روزگار، ای پذیرنده قربانی، ای دارندهٔ نیکوکاری و احسان، ای دارای توانمندی و سلطنت، ای مهربان، ای بخشنده، ای کسی که هر روز در کاری است، ای آنکه کاری از کار دیگر بازش ندارد، ای بزرگ با قدر و مقام، ای آنکه در هر جا هست، ای شنونده صداها، ای اجابت‌کننده دعاها، ای برآورنده خواسته‌ها و نیازها، ای فرو فرستنده برکات، ای رحم کننده بر اشک‌ها، ای درگذرنده از لغزش‌ها، ای برطرف کننده ناراحتی‌ها، ای صاحب خوبی‌ها، ای بالابرنده درجات؛

يَا مُؤْتِىَ السُّؤْلاتِ، يَا مُحْيِىَ الْأَمْواتِ، يَا جامِعَ الشَّتَّاتِ، يَا مُطَّلِعاً عَلَى النِّيَّاتِ، يَا رادَّ ما قَدْ فاتَ، يَا مَنْ لَاتَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْواتُ، يَا مَنْ لَاتُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاتُ، وَلَا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ، يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّماواتِ، يَا سابِغَ النِّعَمِ، يَا دافِعَ النِّقَمِ، يَا بارِئَ النَّسَمِ، يَا جامِعَ الْأُمَمِ، يَا شافِىَ السَّقَمِ، يَا خالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ، يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ، يَاأَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ، يَاأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، يَاأَسْمَعَ السَّامِعِينَ، يَاأَبْصَرَ النَّاظِرِينَ، يَاجارَ الْمُسْتَجِيرِينَ؛

ای دهنده خواسته‌ها، ای زنده کننده مردگان، ای گرد آورنده پراکنده‌ها، ای آگاه از نیت‌ها، ای برگرداننده آنچه از دست رفته، ای کسی که صداها بر او اشتباه نشود، ای کسی که درخواست‌ها او را به ستوه نیاورد و تاریکی‌ها او را فرا نگیرد، ای روشنی زمین و آسمان‌ها، ای فروریزنده نعمت‌ها، ای دفع‌کننده بدفرجامی‌ها، ای آفریننده آدمیان، ای گرد

آورنده امّت‌ها، ای شفابخش دردها، ای پدیدآورنده روشنی و تاریکی‌ها، ای دارای سخاوت و بزرگواری، ای آنکه به عرشش قدمی پای ننهد، ای بخشنده‌ترین بخشندگان، ای کریم‌ترین کریمان، ای شنواترین شنوایان، ای بیناترین بینایان، ای پناه پناه‌جویان؛

يَاأَمانَ الْخائِفِينَ، يَاظَهْرَ اللّاجِينَ، يَاوَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَاغِياثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَاغايَةَ الطّالِبِينَ، يَاصاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ، يَامُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ، يَامَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ، يَامَأْوىٰ كُلِّ شَرِيدٍ، يَاحافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ، يَاراحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، يَارازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ، يَاجَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ، يَافَاكَّ كُلِّ أَسِيرٍ، يَامُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، يَاعِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ، يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ، يَا مَنْ لَايَحْتاجُ إِلىٰ تَفْسِيرٍ؛

ای امان هراسناکان، ای تکیه‌گاه پناهندگان، ای سرپرست مؤمنان، ای فریادرس فریاد خواهان، ای مقصود دل نیازمندان، ای کس هر بی‌کس، ای همدم هر تنها، ای پناه هر رانده، ای مأوای هر آواره، ای نگهدار هر گمشده، ای مهرورز بر سالخوردگان، ای روزی دهنده کودکان خردسال، ای ترمیم کننده استخوان شکسته، ای رهاننده هر اسیر، ای بی‌نیاز کننده هر بینوای تهیدست، ای پناه هر ترسان پناه‌جو، ای آنکه تدبیر و تقدیر ویژه اوست، ای آنکه دشواری‌ها برای او سهل و آسان است، ای آنکه نیازمند به دلیل و تفسیر نیست؛

يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ خَبِيرٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ بَصِيرٌ، يَا مُرْسِلَ الرِّياحِ، يَافَالِقَ الْإِصْباحِ، يَا بَاعِثَ الْأَرْواحِ، يَاذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ، يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتاحٍ، يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ، يَاسَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ، يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ، يَا عُدَّتِى فِى شِدَّتِى، يَاحافِظِى فِى غُرْبَتِى، يَا مُونِسِى فِى وَحْدَتِى، يَا وَلِيِّى فِى نِعْمَتِى، يَاكَهْفِى حِينَ تُعْيِينِى الْمَذَاهِبُ، وَتُسَلِّمُنِى الْأَقارِبُ، وَيَخْذُلُنِى كُلُّ صَاحِبٍ،

ای آنکه بر هر کاری تواناست، ای آنکه به هر چیزی داناست، ای آنکه به همه‌چیز بیناست، ای فرستنده بادها، ای شکافنده روشنی صبح، ای برانگیزنده ارواح، ای صاحب جود و بخشش، ای آنکه هر کلیدی به دست اوست، ای شنونده هر صدا، ای پیشتر از هر آنچه گذشته، ای حیات‌بخش هر جان پس از مرگ، ای توشه‌ام در سختی، ای نگهدارم در غربت، ای همدمم در تنهایی، ای سرپرستم در نعمت، ای پناهم آنگاه که روش‌های ناهنجار درمانده‌ام سازد و نزدیکان رهایم کنند و هر همدمی دست از یاری‌ام بردارد،

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمادَ لَهُ؛ يَا سَنَدَ مَنْ لَاسَنَدَ لَهُ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَاذُخْرَ لَهُ، يَاحِرْزَ مَنْ لَاحِرْزَ لَهُ، يَا كَهْفَ مَنْ لَاكَهْفَ لَهُ، يَا كَنْزَ مَنْ لَاكَنْزَ لَهُ، يَا رُكْنَ مَنْ لَارُكْنَ لَهُ، يَا غِياثَ مَنْ لَاغِياثَ لَهُ، يَا

جَارَ مَنْ لاجَارَ لَهُ، يَا جَارِىَ اللَّصِيقَ، يَا رُكْنِىَ الْوَثِيقَ، يَاإِلٰهِى بِالتَّحْقِيقِ، يَارَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ، يَا شَفِيقُ يا رَفِيقُ، فُكَّنِى مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ، وَاصْرِفْ عَنِّى كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ، وَاكْفِنِى شَرَّ ما لاأُطِيقُ، وَأَعِنِّى عَلَىٰ ما أُطِيقُ،

ای تکیه‌گاه آن‌که تکیه‌گاهی ندارد؛ ای پشتوانه کسی که پشت‌وپناهی ندارد، ای اندوخته هر بی‌اندوخته، ای نگهدار آن‌که نگهداری ندارد، ای پناه بی‌پناهان، ای گنجینه کسی که برایش گنج نیست، ای تکیه‌گاه هر بی‌کس، ای فریادرس آن‌که برایش فریادرسی نیست، ای همسایه بی‌همسایگان، ای همسایه همراه من، ای تکیه‌گاه محکم، ای خدای من به حقیقت، ای پروردگار خانه کعبه، ای مهربان ای دوست، رهایم کن از بندهای تنگناها و هر غم و اندوه و تنگی را از من برگردان و شرّ آنچه را تاب نیاورم از من دور ساز و بر آنچه می‌توانم یاری‌ام ده،

يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَىٰ يَعْقُوبَ، يَا كاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ، يَاغافِرَ ذَنْبِ داوُدَ، يَا رافِعَ عِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِى الْيَهُودِ، يَامُجِيبَ نِداءِ يُونُسَ فِى الظُّلُماتِ، يَا مُصْطَفِىَ مُوسىٰ بِالْكَلِماتِ؛ يَا مَنْ غَفَرَ لاِدَمَ خَطِيئَتَهُ، وَرَفَعَ إِدْرِيسَ مَكَاناً عَلِيّاً بِرَحْمَتِهِ، يَا مَنْ نَجَّىٰ نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ، يَا مَنْ أَهْلَكَ عاداً الْأُولىٰ وَثَمُودَ فَما أَبْقَىٰ، وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ، وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ، يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ، وَدَمْدَمَ عَلَىٰ قَوْمِ شُعَيْبٍ،

ای بازگرداننده یوسف به یعقوب، ای برطرف‌کننده رنج ایوب، ای آمرزنده خطای داود، ای بالا برنده عیسی بن مریم و رهایی‌بخش او از دست یهود، ای پاسخ‌دهنده به ندای یونس در دل تاریکی‌ها، ای برگزیننده موسی برای سخن‌گویی با او؛ ای آن‌که خطای آدم را بخشید و ادریس را به رحمت خویش به جایگاه بلندی برکشید، ای آن‌که نوح را از غرق شدن نجات داد، ای آن‌که هلاک ساخت قوم عاد نخستین و قوم ثمود را و هیچ‌کس از آنان را باقی نگذاشت و پیش از آن‌ها قوم نوح را هلاک کرد زیرا آن‌ها ستمکارتر و سرکش‌تر بودند و نابود کنندهٔ سرزمین‌هائی که در زمین فرو رفتند، ای آن‌که [زمین را] بر قوم لوط واژگون کرد و بر قوم شعیب عذابی دردناک فرستاد،

يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْراهِيمَ خَلِيلاً، يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسىٰ كَلِيماً، وَاتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيباً، يَا مُؤْتِىَ لُقْمانَ الْحِكْمَةَ، وَالْواهِبَ لِسُلَيْمانَ مُلْكاً لايَنْبَغِى لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ، يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبابِرَةِ، يَا مَنْ أَعْطَى الْخِضْرَ الْحَياةَ، وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِها؛

ای آن‌که ابراهیم را دوست خویش ساخت، ای آن‌که موسی را هم‌سخن خود انتخاب کرد و محمد (درود خدا بر او و همه خاندانش) را محبوب خویش برگرفت، ای بخشنده حکمت به

لقمان و بخشنده فرمانروایی به سلیمان، چنان فرمانروایی که برای احدی پس از او سزاوار نیست، ای آن‌که ذوالقرنین را بر فرمانروایان سرکش پیروز کرد، ای آن‌که به خضر زندگی جاودان داد و خورشید را پس از غروبش برای یوشع بن نون برگرداند؛

يَا مَنْ رَبَطَ عَلىٰ قَلْبِ أُمِّ مُوسىٰ، وَأَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَةِ عِمْرانَ، يا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ، وَسَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ، يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيىٰ، يَا مَنْ فَدَىٰ إِسْماعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ، يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبانَ هابِيلَ، وَجَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلىٰ قابِيلَ، يَا هازِمَ الْأَحْزابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلىٰ جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ،

ای آن‌که به قلب مادر موسی آرامش بخشید و عفت و پاکی مریم دختر عمران را حفظ کرد، ای آن‌که یحیی پسر زکریا را از گناه پاک داشت و خشم را از موسی باز نشاند، ای آن‌که زکریا را به تولّد یحیی مژده داد، ای آن‌که با فرستادن ذبح عظیم، اسماعیل را از ذبح شدن نجات داد، ای آن‌که قربانی هابیل را پذیرفت و لعنت را بر قابیل قرار داد، ای گریزدهنده گروه‌های دشمن محمّد (درود خدا بر او و خاندانش)، بر محمّد و خاندان محمّد و بر همه فرستادگان و فرشتگان بارگاهت و بر همه اهل طاعتت درود فرست

وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَكَ بِها أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ، فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَى الْإِجابَةِ، يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ، يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ، يا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ؛ يَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ، يَا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ، بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَبِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَبِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَبِما ﴿لَوْ أَنَّ مٰا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلاٰمٌ وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مٰا نَفِدَتْ كَلِمٰاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾،

و از تو خواستارم هر خواهشی را که بندگان مورد خشنودی‌ات از تو خواسته‌اند و اجابت خواهش آن‌ها را حتم فرمودی، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای بخشنده، ای بخشنده، ای بخشنده، ای مهربان، ای مهربان، ای مهربان؛ ای دارای بزرگی و رأفت و محبت، ای دارای شکوه و کرامت، ای دارای شکوه و کرامت، به او، به او، به او، به او، به او، به او، به او، از تو خواستارم به هر نامی که خود را به آن نامیدی، یا آن را در کتابی از کتاب‌هایت فرو فرستادی، یا آن را در علم غیبت نزد خود نگاه داشتی و به بندگاه‌های بلند عرشت و به منتهای رحمت از کتاب سرنوشتت و به آنچه در این آیه است: «اگر [برای نوشتن کلمات خداوند که مخلوقات او هستند] آنچه درخت در زمین است قلم شود و دریا

[مرکب و] هفت دریا[ی دیگر نیز] آن دریا را [پس از پایان گرفتنش] مدد کنند کلمات خداوند پایان نمی یابد؛ زیرا او توانای شکست ناپذیر و حکیم است».

وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمائِكَ الْحُسْنَى الَّتِی نَعَتَّها فِی کِتابِكَ فَقُلْتَ: ﴿وَ لِلّٰهِ الْأَسْمٰاءُ الْحُسْنىٰ فَادْعُوهُ بِهٰا﴾ وَقُلْتَ: ﴿اُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾، وَقُلْتَ: ﴿وَ إِذٰا سَأَلَكَ عِبٰادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدّٰاعِ إِذٰا دَعٰانِ﴾، وَقُلْتَ: ﴿يٰا عِبٰادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلىٰ أَنْفُسِهِمْ لاٰ تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ وَ أَنَا أَسْأَلُكَ یَا إِلٰهِی، وَ أَدْعُوكَ یَا رَبِّ، وَ أَرْجُوكَ یَا سَیِّدِی، وَأَطْمَعُ فِی إِجابَتِی یَامَوْلایَ کَما وَعَدْتَنِی وَقَدْ دَعَوْتُكَ کَما أَمَرْتَنِی، فَافْعَلْ بِی ما أَنْتَ أَهْلُهُ یَاکَرِیمُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِینَ.

و تو را می‌خوانم به نام‌های نیکویت که آن‌ها را در کتابت وصف کرده و گفتی: «نیکوترین نام ها [به لحاظ معانی واقعی و اثرگذاری در همهٔ امور هستی] ویژهٔ خداست پس با توجه به آن نام ها [که دلیل بر کمالات و جلال و جمال و ذات بی نهایت اوست] از او درخواست حاجت کنید» و نیز گفتی: «مرا بخوانید تا [خواستهٔ] شما را اجابت کنم» و گفتی: «چون بندگانم از تو دربارهٔ من بپرسند، [بگو:] یقیناً من نزدیکم! دعای دعاکننده را وقتی مرا بخواند اجابت می کنم» و گفتی: «ای بندگانم که به زیان خود [در ارتکاب گناه] زیاده روی کرده اید! از رحمت خدا ناامید نشوید، همانا خداوند همهٔ گناهان [شما] را می آمرزد؛ زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است» و من از تو درخواست می‌کنم ای خدای من و تو را می‌خوانم ای پروردگارم و به تو امیدوارم ای آقایم و در اجابت دعایم به تو طمع دارم ای مولایم، آنطور که به من وعده اجابت دادی، تو را خواندم و آن‌گونه که به من دستور دادی، پس با من چنان رفتار کن که سزاوار تو است ای بزرگ‌منش مهمان‌نواز و ستایش ویژه خداوند پروردگار جهانیان است و درود خدا بر محمّد و خاندانش همگان.

پس حاجت خود را بگو که انشاءالله تعالی برآورده خواهد شد و در روایت «مهج الدعوات» است که **این دعا را هرگز بدون طهارت نخوان.**